

Ηγούμενος Ι.Μ. Δοχειαρίου στο ΒΗΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ: «Το Βατικανό προστατεύεται από σκοτεινές δυνάμεις»!

11-07-2017

Το κάστρο της Φραγκιάς.- Όταν διερχώμαστε την ιστορία, βρίσκουμε εκατοντάδες κάστρα: των Ασσυρίων, των Αιγυπτίων, των Εβραίων, των αρχαίων Ελλήνων, των Βυζαντινών... Όλα αυτά έμειναν μόνον στην ιστορία, μόνον από περιγραφές τα γνωρίζουμε η από ελάχιστα λείψανα που έχουν απομείνει από αυτά τα μνημεία.

Πες οι εχθροί, πες οι απολίτιστοι και βάρβαροι κατακτητές, τα ρήμαξαν, τα κατέστρεψαν, δεν μπορούνε πιά να χρησιμοποιηθούν για ακροπόλεις, αλλά μόνον τόποι να τους περιδιαβαίνουν οι τουριστάδες. Το κάστρο όμως της Φραγκιάς, που λέγεται Βατικανό, προστατευόμενο πάντοτε από τις σκοτεινές δυνάμεις, έμεινε άσειστο και εμείς, η χλιοματωμένη ρωμιοσύνη, ενώ πραγματικά σουβλιστήκαμε από την παπική ρομφαία, σαν τάχατες να είμαστε οι καλοί χριστιανοί, οι αμνησικάκοι, τα ξεχνάμε όλα, επισκεπτόμαστε τους αιώνιους εχθρούς μας και ανοίγουμε κουβέντες για ένωση.

Ο Θεός, μετά την πτώση του διαβόλου, δεν έκανε κανένα διάλογο μαζί του για την επαναφορά του. Κι εμείς σήμερα πάμε να γίνουμε ανώτεροι από τον Θεό της αγάπης και συνάπτουμε διαλόγους, που χαρακτηρίζονται «θεολογικοί».

Στην αρχή, σχεδόν όλοι είχαμε παρασυρθή. Λησμονήσαμε τα συγγράμματα που κυκλοφόρησε η Δύση μετά το σχίσμα, «απαλλαγή από τις ελληνικές βλακειές». Κι αφού, κατά κάποιον τρόπο απηλλάγησαν από τις ελληνικές «βλακειές», από τις ελληνικές παραδόσεις, από την ορθόδοξη παράδοση, μετρήστε μόνον σας πόσες εκατοντάδες βλακειές έκανε η Ρώμη με τα συγχωροχάρτια, με το καθαρτήριο πυρ, με την ιερά εξέταση, με την ανάληψη της Παναγίας, και τόσα άλλα φρικτά και φοβερά, που δεν έχουμε τον χρόνο να τα μνημονεύσουμε. Ξεχάσαμε τις καταραμένες σταυροφορίες. Ξεχάσαμε ότι οι Φράγκοι, όταν μπήκαν στην Αγια-Σοφιά, όπως λέγει ο ιστορικός του ελληνικού έθνους, επάνω στην αγία Τράπεζα ασέλησαν και εβίασαν τις Ρωμιούλες, ενώ ο Μωάμεθ ο κατακτητής, εισερχόμενος στην Αγία Σοφία, ανέβηκε πάνω στην αγία Τράπεζα και προσευχήθηκε στον θεό του, που τον αξίωσε να καταπλακώσει την ρωμιοσύνη.

Υπήρξε μεγάλη συσκότιση από αυτήν την οικουμενική κίνηση, έως ότου το αγιασμένο στόμα του Ιουστίνου Πόποβιτς ήρθε και είπε: «Ο οικουμενισμός είναι η παναίρεσις όλων των αιώνων». Αναρτούσαν εικόνες, στην μέση ο Χριστός και δεξιά κι αριστερά ο πάπας κι ο Αθηναγόρας να τους ευλογή ο Θεός! Όταν πήγαινα να προσκυνήσω τις άγιες εικόνες, βλέποντας κι αυτήν την εικόνα, δεν μου πήγε ποτέ να την προσκυνήσω.

Αν η σύνοδος της Κρήτης μας έλεγε τι καρπώθηκε η Ορθόδοξη Εκκλησία από αυτόν τον «θεολογικό» διάλογο όλα αυτά τα χρόνια, θα λέγαμε κάτι έγινε. Τώρα αναφωνούμε: «Τίποτα δεν βγήκε ποτέ από τον θεολογικό αυτόν διάλογο για την Ορθόδοξη Εκκλησία». Ο ποντίφικας του Βατικανού ούτε μια πατησιά δεν υποχώρησε από την φρικώδη θεολογία του. Γιατί λοιπόν αγκαλιές και ασπασμούς από τους ορθοδόξους με τον αληθινά μεταμορφωμένο διάβολο της Δύσης; Είπε ποτέ έστω κι ένα ελάχιστο «σφάλλαμε που απομακρυνθήκαμε από την Ανατολική Εκκλησία»;

Εκείνα τα χρόνια ένας καρδινάλιος κακόφημος από την Δύση κι ένας επίσκοπος από την Ανατολή έσερναν τον χορό. Ο μακαριστός Ρόδου Σπυριδών είπε γι' αυτούς: «Κοιτάξετε βρε, που δύο θηλυδρίες θα ενώσουνε την Δύση με την Ανατολή»!

Όχι, δεν τό 'χουμε χαμένο, ούτε τους ζηλωτές παριστάνουμε. Αλλά αυτόν τον θεολογικό διάλογο ήδη μέσα μας τον έχουμε απορρίψει ως ορθόδοξοι και Ρωμιοί. Δεν θέλουμε τέτοια ένωση ούτε ευχόμαστε για τέτοια ένωση. Εδώ που είμαστε, εδώ θα μείνουμε. Δεν θέλουμε στα δίπτυχά μας τον μέγα καταστροφέα μας. Δυό υπήρξαν οι πολέμιοι της ρωμιοσύνης: ο παπισμός και ο μουσουλμανισμός. Αυτά όχι απλώς τα 'χουμε σημαία, αλλά στην καρδιά μας πυρωμένα καρφιά, γι' αυτό δεν θέλουμε στον τόπο μας ούτε παπιστές ούτε ισλαμιστές.

Ισλαμικές σπουδές στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης! Πράγματι, αυτή η Σχολή έχει εισέλθει στον οικουμενισμό από πολλά χρόνια και κολλάει μπρίκια κολοβά. (!) Πως μετά από αυτήν την πτώση να μη δεχθώ και ισλαμικές σπουδές μέσα στους κόλπους της; Και αυτοί που συμμετέχουν στην οικουμενική κίνηση έχουν να μας δείξουν κάτι από την ζωή τους που να είναι προσαρμοσμένο στην ορθόδοξη παράδοση; Και τι κακό είναι αυτό, να γίνονται οι συνεδριάσεις αυτές εκεί που δεν υπάρχει σχεδόν κανένας ορθόδοξος; Τι μιζέρια κι αυτή, να μιλάμε περί Ορθοδοξίας σε ξένα χώματα, σε ξένους τόπους και σε ξένα δώματα. Ο τόπος μας είναι αγιασμένος και μαρτυρικός και δεν χρειάζεται επεμβάσεις από τους κοσμοκράτορες αυτού του αιώνα.

Παρακαλώ πολύ την αγία μου Εκκλησία -να μου επιτρέψει εμένα τον άσημο και μικρό- ως μείνη ο οικουμενισμός μια σκιά στην ιστορία μας κι ως σταματήση η Ορθόδοξη Εκκλησία να παιανίζει αυτό το πικρό τραγούδι του οικουμενισμού. Ξεχάστε το για την ειρήνη της Ορθόδοξου Ανατολικής Εκκλησίας. Ούτε να το ψιθυρίζετε. Κουραστήκαμε να ακούμε την φράση «οικουμενική κίνηση». Ας την αφήσουμε στον Θεό, γιατί αυτός είναι το μεγάλο κουμάντο στην Εκκλησία και σε ολόκληρη την οικουμένη. Ξεθολώστε επιτέλους τα νερά και καθαρίστε την ατμόσφαιρα, για να δούμε τον βυθό της θάλασσας και τον έναστρο ουρανό, και μη μας ρίχνετε στην πραγματικά άβυσσο του οικουμενισμού. Κουραστήκαμε. Δεν έχουμε μάτια να δούμε την Δύση. Εμείς την Ανατολή κοιτάζουμε και μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία φωλιάζουμε. **«Δεν θέλουμε τις πτέρυγές σου, ποντίφικα της Ρώμης. Κράτησέ τες για την ρημαγμένη Ευρώπη. Έχουμε πτέρυγες να μας σκεπάσουν, είναι οι απ' αιώνος άγιοι Πατέρες και Διδάσκαλοι».**

Ένας φοιτητής πήγε στο Βατικανό για σπουδές, Κάθε πρωί σε παράταξη οι φοιτητές ασπάζονταν το δακτυλίδι του πάπα. Αλήθεια, πόσο μεγάλα είναι αυτά τα παραμύθια της Ρώμης! Αυτός ο φοιτητής δεν ασπάζοταν το δακτυλίδι του πάπα. Τον προσκάλεσε στο γραφείο του και του λέγει: «Νομίζεις ότι τα πέντε εκατομμύρια ορθοδόξων θα αλλάξουν τον κόσμο»; και τον εκδίωξε από την Σχολή. Αυτός είναι και αυτός θα μείνη ο ποντίφικας του Βατικανού.

Ο μακαριστός καθηγητής μας Καρμίρης είπε από την έδρα της Θεολογικής Σχολής: **«Να πήτε στον πατριάρχη ότι η ένωση των Εκκλησιών δεν είναι αγκαλιές και ασπασμοί. Είναι πίστις και αλήθεια. Όποιος την αρνηθή διακυβεύει την σωτηρία του».**

Ανεξάντλητο το πηγάδι του οικουμενισμού. Όποτε και να ρίξης κάδο, βούρκο θα ανασύρως.

Μένουμε στην Εκκλησία μας. Από το δεύτερο αυτό παράθυρο φωνάζουμε και βοώμεν: «Ρύσαι ημάς, Κύριε, από των παπικών και οικουμενιστικών παγίδων».

Γρηγόριος ο Αρχιεπίσκοπος

www.vimaorthodoxias.gr/egrapsan-s-emas/igoumenos-i-m-docheiariou-sto-vima-orthodoxias-to-vatikano-prostatevetai-apo-skoteines-dynameis/